YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

27 päivänä tammikuuta 2005 *

Asiassa C-422/02 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 49 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 21.11.2002,

Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, kotipaikka Nürnberg (Saksa), edustajinaan dikigoros K. Adamantopoulos, solicitor J. Branton ja abogado J. Gutiérrez Gisbert, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolena ja muuna osapuolena ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Marquardt, avustajanaan avocat G. Berrisch,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. Scharf ja S. Meany, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 29.4.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH (jäljempänä Chemi-Con) vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-89/00, Europe Chemi-Con (Deutchland) vastaan neuvosto, 12.9.2002 antaman tuomion (Kok. 2002, s. II-3651; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi Chemi-Conin kanteen, jossa tämä vaati tiettyjen Japanista, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien suurten alumiinielektrolyyttikondensaattoreiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä 24 päivänä tammikuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 173/2000 (EYVL L 22, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) 3 artiklan toisen kohdan kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

2 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 27.4.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, s. 18; jäljempänä perusasetus), säädetään polkumyynnin vastaisista menettelyistä. Perusasetuksen 23 artiklan toisen kohdan mukaan perusasetuksen antamisella ei kuitenkaan rajoitettu ennen perusasetuksen voimaantuloa sovelletun asetuksen eli polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3283/94 (EYVL L 349, s. 1) nojalla jo aloitettujen polkumyynnin vastaisten menettelyjen jatkamista.

3 Perusasetuksen 5 artiklassa säädetään alkuperäisten tutkimusmenettelyiden, joiden tarkoituksena on määritellä minkä tahansa valituksessa väitetyn polkumyynnin olemassaolo, määrä ja vaikutus, aloittamisesta.

4 Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Väliaikaisia tulleja voidaan määrätä, jos tutkimus on pantu vireille 5 artiklan mukaisesti, jos asiasta on annettu ilmoitus ja asianomaisille osapuolille on annettu riittävät mahdollisuudet antaa tietoja ja tehdä havaintoja 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jos polkumyynti ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on väliaikaisesti vahvistettu ja jos yhteisön etu vaatii toimia tällaisen vahingon estämiseksi. Väliaikaiset tullit on otettava käyttöön aikaisintaan 60 päivää ja viimeistään yhdeksän kuukautta menettelyn aloittamisesta."

5 Mainitun asetuksen 7 artiklan 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön kuudeksi kuukaudeksi ja niiden voimassaoloaikaa voidaan pidentää kolmella kuukaudella tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi. Niiden voimassaoloaikaa voidaan kuitenkin pidentää tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi ainoastaan, jos sellaiset viejät, jotka edustavat huomattavaa prosentuaalista osuutta kyseisistä liiketoimista, sitä pyytävät tai jos kyseiset viejät eivät esitä vastalausetta komission ilmoittaessa aikomuksestaan."

6 Perusasetuksen 9 artiklan 4 ja 5 kohdan sanamuoto on seuraava:

"4. Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa

kuultuaan. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, lopullinen toimintaehdotus esitetään neuvostolle viimeistään kuukautta ennen kyseisten tullien voimassaolon päättymistä. Polkumyyntitullin määrä ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja määrän on oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

5. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, josta on todettu, että se tapahtuu polkumyynnillä ja että siitä aiheutuu vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön polkumyyntitulli, jonka määrä on tapauskohtaisesti asianmukainen, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty. — —"

7 Perusasetuksen 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä tarkastellaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon toistumisen tai jatkumisen todennäköisyydestä toimenpiteen päättyessä. — —

— —

3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä ja jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai yhteisön tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

— —"

Kansainväliset sopimukset

8 Uruguayn kierroksen (1986–1994) monenvälisissä kauppaneuvotteluissa laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisöjen puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1) 1 artiklalla hyväksytyn Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteessä 1A olevan tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VI artiklan täytäntöönpanoa koskevan sopimuksen (EYVL L 336, s. 103; jäljempänä vuoden 1994 polkumyyntisäännöstö) 9 artiklan 9.2 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Milloin polkumyyntitullia määrätään kannettavaksi jostain tuotteesta, on sitä kannettava tuotteen maahan tuonnista oikean määräisenä ilman syrjintää riippumatta siitä, mistä lähteestä tuote on peräisin, kun tuonti tapahtuu polkumyynnillä ja aiheuttaa vahinkoa. Polkumyyntitullia ei kuitenkaan määrätä kannettavaksi niistä lähteistä tulevasta tuonnista, joiden hintasitoumukset on tämän sopimuksen ehtojen mukaisesti hyväksytty. Viranomaisten on nimettävä kyseisen tuotteen toimittaja tai toimittajat. Mikäli kuitenkin samasta maasta olevia useita toimittajia on osallisena ja on epäkäytännöllistä nimetä kaikki nämä toimittajat, viranomaiset voivat nimetä kyseisen toimittajamaan. Jos osallisena on useampia toimittajia useammasta kuin yhdestä maasta, viranomaiset voivat nimetä joko kaikki kyseiset toimittajat tai, jos tämä on epäkäytännöllistä, kaikki kyseiset toimittajamaat."

Tosiseikat

9 Chemi-Con on Nippon Chemi-Con Inc:n (jäljempänä NCC), kotipaikka Tokio (Japani), kokonaan omistama tytäryhtiö. NCC valmistaa tiettyjä suuria alumiinielektrolyyttikondensaattoreita (jäljempänä elektrolyyttikondensaattorit). Chemi-Conilla on Euroopan yhteisössä yksinoikeus NCC:n valmistamien elektrolyyttikondensaattoreiden jälleenmyyntiin ja maahantuontiin.

10 Neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3482/92, joka annettiin 30.11.1992 (EYVL L 353, s. 1), määrättiin 4.12.1992 alkaen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattorien tuonnissa yhteisöön sekä väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta. Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan kyseisen polkumyyntitoimenpiteen voimassaolon oli tarkoitus päättyä viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen, eli 4.12.1997.

11 Neuvoston asetuksella (EY) N:o 1384/94, joka annettiin 13.6.1994 (EYVL L 152, s. 1), määrättiin samoin 19.6.1994 alkaen lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Koreasta ja Taiwanista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattorien tuonnissa.

12 Komissio ilmoitti 3.12.1997 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL C 365, s. 5) tiettyjen Japanista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuontiin sovellettavia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevan tarkastelun aloittamisesta. Kyseistä tuontia koskevia polkumyyntitulleja kannettiin perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla tarkasteluun liittyvän tutkimuksen aikana.

13 Komissio päätti perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla aloittaa omasta aloitteestaan 7.4.1998 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistulla ilmoituksella (EYVL C 107, s. 4) myös tiettyjen Koreasta ja Taiwanista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuontiin sovellettavia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevan välivaiheen tarkastelun.

14 Komissio oli lisäksi päättänyt perusasetuksen 5 artiklan nojalla aloittaa 29.11.1997 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistulla ilmoituksella (EYVL C 363, s. 2) polkumyynnin vastaisen menettelyn ja käynnistää tutkimuksen, joka koski tiettyjä Yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevia elektrolyyttikondensaattoreita. Komission asetuksella (EY) N:o 1845/98, joka annettiin 27.8.1998 (EYVL L 240, s. 4), kyseisten elektrolyyttikondensaattoreiden tuonnille otettiin käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli. Myöhemmin komissio antoi neuvostolle ehdotuksen lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden määräämisestä tälle tuonnille. Neuvosto ei kuitenkaan hyväksynyt ehdotusta perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa säädetyssä 15 kuukauden määräajassa.

15 Tästä seurasi, että Yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevassa tuonnissa ei otettu käyttöön lopullisia toimenpiteitä ja 29.8.1998 voimaan tulleet väliaikaiset toimenpiteet raukesivat 28.2.1999. Näin ollen väliaikaisia polkumyyntitulleja ei koskaan kannettu lopullisesti tämän tuonnin osalta.

16 Komissio lähetti Chemi-Conille 21.5.1999 perusasetuksen 20 artiklassa tarkoitetun kirjallisen ilmoituksen, jossa esitettiin keskeiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella komissio aikoi ehdottaa tiettyjen Japanista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuontiin sovellettavia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevan tarkastelun päättämistä sen perusteella, että tiettyjen Yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuonnille ei ollut määrätty lopullisia polkumyyntitulleja.

17 Chemi-Con ja komissio kävivät asiassa kirjeenvaihtoa 31.5. ja 2.11.1999 välisenä aikana, ja asiassa pidettiin kuulemistilaisuus 15.6.1999. Koko tämän menettelyn ajan Chemi-Con korosti, että tarkastelu ja näin ollen myös polkumyynnin vastainen menettely olisi päätettävä taannehtivasti 4.12.1997 lukien, eli siitä päivämäärästä lukien, jolloin tiettyjen Japanista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuonnissa sovellettujen, vuonna 1992 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolo päättyi.

18 Neuvosto päätti riidanalaisella asetuksella, että koska toimenpiteisiin ei ollut ryhdytty Yhdysvalloista ja Thaimaasta tulevan elektrolyyttikondensaattoreiden tuonnin osalta, polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden määrääminen tiettyjen Japanista, Koreasta ja Taiwanista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuonnille olisi syrjivää.

19 Riidanalaisen asetuksen säädösosan sanamuoto on seuraava:

"1 artikla

Päätetään tiettyjen Japanista peräisin olevien [elektrolyyttikondensaattoreiden] tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely.

2 artikla

Päätetään tiettyjen Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien [elektrolyyttikondensaattoreiden] tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 28 päivästä helmikuuta 1999."

20 Neuvosto on perustellut polkumyynnin vastaisten menettelyjen päättämistä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan perustelukappaleissa seuraavalla tavalla:

"(132) Kuten edellä johdanto-osan 6 kappaleessa on mainittu, marraskuussa 1997 aloitettiin perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti Amerikan yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevia elektrolyyttikondensaattoreita koskeva eri menettely. Komission tutkimuksessa todettiin selkeästi merkittävän polkumyynnin olemassaolo ja siitä yhteisön tuotannonalalle aiheutuva merkittävä vahinko. Ei käynyt ilmi pakottavia syitä, joiden perusteella uudet lopulliset toimenpiteet olisivat yhteisön edun vastaisia. Komissio ehdottikin neuvostolle lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoa Amerikan yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuonnissa. Neuvosto ei kuitenkaan hyväksynyt ehdotusta perusasetuksessa asetetussa määräajassa. Tämän vuoksi Amerikan yhdysvalloista ja Thaimaasta tulevassa tuonnissa ei otettu käyttöön lopullisia toimenpiteitä ja elokuussa 1998 voimaan tulleet väliaikaiset toimenpiteet raukesivat 28 päivänä helmikuuta 1999.

(133) Yhdysvaltoja ja Thaimaata koskeva uusi tutkimus ja molemmat nyt suoritettavat tarkastelut toteutettiin suurelta osin samanaikaisesti. Kuten edellä on esitetty, kyseisissä tarkasteluissa on tehty saman tarkasteltavana olevan tuotteen osalta oikeastaan samat päätelmät kuin Amerikan yhdysvaltoja ja Thaimaata koskevassa uudessa menettelyssä. Päätelmissä esitetään Japanista, Korean tasavallasta ja Taiwanista tulevassa viennissä käyttöönotettujen lopullisten toimenpiteiden muuttamista.

Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa kuitenkin säädetään, että sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, josta on todettu, että se tapahtuu polkumyynnillä ja että siitä aiheutuu vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön polkumyyntitulli.

(134) Tämän vuoksi katsotaan, että koska Amerikan yhdysvaltoihin ja Thaimaahan ei sovelleta toimenpiteitä, tähän tutkimukseen perustuvalla toimenpiteiden käyttöönotolla Japanista, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevassa tuonnissa syrjittäisiin viimeksi mainittuja kolmea maata.

(135) Edellä esitetyn perusteella on johdonmukaisen lähestymistavan turvaamiseksi ja perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa säädetyn syrjimättömyyden periaatteen noudattamiseksi tarpeen päättää Japanista, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuontia koskevat menettelyt ilman polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoa.

(136) Eräs japanilainen vientiä harjoittava tuottaja vaati, että Japania koskeva menettely olisi päätettävä taannehtivasti nyt suoritettavan tarkastelun vireillepanoajankohdasta eli 3 päivästä joulukuuta 1997 alkaen, koska Japania koskevan tarkastelun ollessa vielä kesken kyseisestä maasta peräisin olevaan tuontiin sovellettiin toimenpiteitä ja näin ollen sitä syrjittiin verrattuna Amerikan yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevaan tuontiin, josta tulleja ei kannettu.

(137) Kuten edellä johdanto-osan 132 kappaleessa on todettu, joulukuun 1997 ja 28 päivän helmikuuta 1999 välisenä aikana oli Amerikan yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevan tuonnin osalta vireillä tutkimus, kuten myös Japanista peräisin olevan tuonnin osalta. Se seikka, että tuona ajanjaksona oli voimassa toimenpiteitä ainoastaan Japanin, mutta ei Amerikan yhdysvaltojen ja Thaimaan osalta, johtui yksinkertaisesti siitä, että Amerikan yhdysvaltoja ja Thaimaata koskeva menettely oli alkuperäisenä tutkimuksena eri vaiheessa kuin tilanne Japanin osalta, mitä koskevat voimassa olleet toimenpiteet oli otettu käyttöön asetuksella (ETY) N:o 3482/92. Näin ollen syrjintää ei tapahtunut, koska menettelyt olivat eri vaiheissa.

(138) Johdanto-osan 132–135 kappaleessa esitettyjen huomioiden perusteella hyväksytään kuitenkin se, että 28 päivästä helmikuuta 1999 alkaen Japanista peräisin olevaa tuontia olisi kohdeltava samoin kuin Amerikan yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevaa tuontia. Sama pätee Korean tasavaltaan ja Taiwaniin. Amerikan yhdysvaltoja ja Thaimaata koskeva tutkimus oli saatettava päätökseen 28 päivään helmikuuta 1999 mennessä joko toimenpiteiden käyttöönotolla tai menettelyn päättämisellä. Tässä tutkimuksessa on tehty samankaltaiset päätelmät kuin Yhdysvaltoja ja Thaimaata koskevassa tutkimuksessa ja näin ollen samaa kohtelua on sovellettava tähän menettelyyn."

Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

21 Chemi-Con nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 14.4.2000 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen asetuksen 3 artiklan toisen kohdan kumoamista siltä osin kuin siinä ei säädetä, että kyseisen asetuksen taannehtiva vaikutus alkaa 4.12.1997 lukien.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 17.11.2000 antamallaan määräyksellä komission väliintulohakemuksen, jossa tämä pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Neuvosto vaati komission tukemana, että kanne jätetään ensisijaisesti tutkimatta ja toissijaisesti että kanne hylätään perusteettomana.

23 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen.

24 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli ensin päättänyt ottaa kanteen tutkittavaksi, se hylkäsi Chemi-Conin ensimmäisen kanneperusteen, joka koski sitä, että oli tapahtunut ilmeinen arviointivirhe. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että kantaja vetosi pikemminkin oikeudelliseen virheeseen, joka koski yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamista riidanalaisessa asetuksessa, kuin siihen, että neuvosto on tehnyt tosiseikkoja koskevan ilmeisen arviointivirheen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 53–59 kohdassa, että mainitulla asetuksella ei loukata perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistettua yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ajanjaksoa 4.12.1997–28.2.1999 koskevilta osin.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan kyseessä olevat kaksi menettelyä, eli Japanista tulevaan tuontiin kohdistuva tarkastelu ja Yhdysvalloista ja Thaimaasta tulevaa tuontia koskeva alkuperäinen tutkimus, perustuivat perusasetuksen eri säännöksiin, jotka johtivat polkumyyntitullien kantamisen suhteen erilaisiin lopputuloksiin (tuomion 53 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että silloin kun menettely päätetään ilman polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottamista siinä vaiheessa, jossa tehdään 5 artiklaan perustuva alkuperäinen tutkimus, mitään lopullista tullia ei kanneta eikä väliaikaisia tulleja kanneta lopullisesti (tuomion 54 kohta). Sitä vastoin saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädetään tarkastelumenettelyn osalta, että polkumyynnin vastaisen toimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöönottamisen jälkeen ja että jos sellaisesta toimenpiteestä, jonka voimassaolo on päättymässä, tehdään tarkastelu, kyseinen toimenpide pysyy voimassa tarkastelun päättymiseen asti (tuomion 56 kohta).

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 57 ja 58 kohdassa seuraavaa:

"57 Näin ollen vaikka tutkimukset tehtiin samanaikaisesti eri maista peräisin olevien samankaltaisten tuotteiden ja saman tutkimusajanjakson osalta ja vaikka niissä tehtiin polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun osalta samankaltaiset päätelmät, Japanista tulevan tuonnin ja Yhdysvalloista ja Thaimaasta tulevan tuonnin erilaisella kohtelulla polkumyyntitullien kantamisen suhteen on normatiivinen perusta perusasetuksessa, eikä sillä näin ollen voida katsoa

loukatun yhdenvertaisen kohtelun periaatetta (ks. vastaavasti asia C-323/88, Sermes, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-3027, 45–48 kohta).

58 Lisäksi neuvostolla ei ole velvollisuutta olla soveltamatta perusasetuksen 11 artiklan 2 kohtaa samaisen asetuksen 9 artiklan 5 kohdan perusteella. Viimeksi mainittu säännös koskee ainoastaan polkumyyntitullien määräämistä. Nyt esillä olevassa tapauksessa kuitenkin ne polkumyyntitullit, jotka kantajan oli maksettava ajanjakson 4.12.1997–28.2.1999 aikana, määrättiin asetuksella N:o 3482/92 ja niiden kantamista jatkettiin perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla, joka on erityissäännös. Näin ollen kantajan täytyi jatkaa polkumyyntitullien maksamista perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla Yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevaa tuontia koskevan alkuperäisen tutkimuksen aloittamisesta riippumatta."

27 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi Chemi-Conin perustelut, joiden mukaan tilannetta esillä olevassa asiassa voidaan verrata tilanteeseen, jonka johdosta neuvosto antoi 13.9.1993 asetuksen (ETY) N:o 2553/93 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista ja Singaporesta peräisin olevien kuulalaakerien tuonnissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2089/84 muuttamisesta (EYVL L 235, s. 3), jossa oli säädetty ennen kyseisen asetuksen antamista käyttöönotetun lopullisen polkumyyntitullin voimassaolon päättymisestä taannehtivasti tarkastelumenettelyn aloittamispäivästä lukien. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että olosuhteet, jotka johtivat mainitun asetuksen antamiseen, olivat monilta osin erilaiset kuin riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneet olosuhteet (valituksenalaisen tuomion 59 kohta).

28 Chemi-Conin toisen, riidanalaisen asetuksen perustelujen puutteellisuutta koskevan kanneperusteen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, joka koskee EY 253 artiklan nojalla edellytettyjä perusteluja ja erityisesti perusteluja, jotka liittyvät yleisesti sovellettaviin toimiin (valituksenalaisen tuomion 65 ja 66 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että kun otetaan huomioon mainitun asetuksen sisältö ja antamisyhteys, sen perustelut ovat riittäviä (mainitun tuomion 67 ja 68 kohta).

Asianosaisten vaatimukset

29 Chemi-Con vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— velvoittaa neuvoston korvaamaan muutoksenhausta aiheutuvat ja ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja

— ensisijaisesti kumoaa riidanalaisen asetuksen 3 artiklan toisen kohdan siltä osin kuin siinä ei säädetä, että kyseisen asetuksen taannehtiva vaikutus alkaa 4.12.1997 lukien, tai toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi mainitun säännöksen kumoamista koskevien vaatimusten osalta.

30 Neuvosto ja komissio vaativat, että valitus hylätään ja että Chemi-Con velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

31 Chemi-Con vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen, joissa se moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että tämä hylkäsi Chemi-Conin ensimmäisen kanneperusteen. Ensimmäinen valitusperuste koskee ensimmäisen

oikeusasteen tekemää oikeudellista virhettä siltä osin kuin se valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa määritteli uudelleen virheellisesti Chemi-Conin kanneperusteen, joka koski sitä, että neuvosto on loukannut perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa säädettyä syrjimättömyyden periaatetta, eikä sitä, että kyseinen toimielin on loukannut yleistä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Toinen valitusperuste koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa oikeudellisen virheen perusasetuksen mainitun säännöksen tulkinnassa. Kolmas valitusperuste puolestaan koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen saman tuomion 57 kohdassa tekemää oikeudellista virhettä, jossa on kyse yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamisesta. Lisäksi kyseisen periaatteen soveltamista koskevat perustelut olivat Chemi-Conin mukaan riittämättömät ja moniselitteiset.

32 Kuten neuvosto ja komissio ovat perustellusti huomauttaneet, kolmen valitusperusteen aineellinen kysymys on yksi ja sama, ja se koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen tai perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistetun syrjimättömyyden periaatteen tulkintaa ja soveltamista. Erityisesti kyse on siitä, edellyttääkö kyseinen periaate, että kun eri lähteistä peräisin olevien samankaltaisten tuotteiden tuonti yhteisöön on erillisten polkumyynnin vastaisten menettelyiden kohteena ja kun kyseiset menettelyt ovat eri vaiheissa, joista säädetään mainitun asetuksen eri säännöksissä, kaikkia kyseessä olevia tuonteja kuitenkin kohdellaan samalla tavalla polkumyyntitullien kantamisen osalta siten, että tällaisia tulleja ei voitaisi kantaa tietyistä lähteistä peräisin olevan tuonnin osalta, kun niitä ei ole kannettu samankaltaisen, toisista lähteistä peräisin olevan tuonnin osalta.

Ensimmäinen valitusperuste

33 Ensimmäisen valitusperusteen osalta on todettava, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 36–38 kohdassa, että ei ole tärkeää, nimitetäänkö perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistettua periaatetta yhdenvertaisen kohtelun periaatteeksi vai syrjimättömyyden periaatteeksi. Kyse on nimittäin kahdesta nimityksestä, jotka on annettu samalle yhteisön oikeuden yleiselle periaatteelle,

jonka mukaan on yhtäältä kiellettyä käsitellä samanlaisia tapauksia eri tavalla ja toisaalta eri tapauksia samalla tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (ks. mm. asia C-442/00, Rodríguez Caballero, tuomio 12.12.2002, Kok. 2002, s. I-11915, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Valituksenalaisen tuomion 50, 51 ja 57 kohdasta ilmenee selvästi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki Japanista, Yhdysvalloista ja Thaimaasta tulevan elektrolyyttikondensaattorien tuonnin kohtelua kyseisen periaatteen, sellaisena kuin se vahvistetaan muun muassa mainitussa 9 artiklan 5 kohdassa, kannalta. Chemi-Con ei voi näin ollen moittia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se erehtyi mainitun tuomion 48 kohdassa periaatteesta, jonka loukkaamiseen Chemi-Con oli kanteessaan vedonnut.

34 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste, joka koskee Chemi-Conin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämän kanneperusteen virheellistä luokittelua, on perusteeton ja se on hylättävä.

Toinen valitusperuste

Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa

35 Chemi-Con arvostelee toisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa olevaa toteamusta, jonka mukaan perusasetuksen 9 artiklan 5 kohta koskee ainoastaan polkumyyntitullien määräämistä. Se päättelee tästä toteamuksesta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi olevan poissuljettua, että kyseisen säännöksen sisältämää syrjintäkieltoa voitaisiin soveltaa tilanteisiin, joissa jatketaan polkumyyntitullien kantamista perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan perusteella.

36 Chemi-Conin mukaan perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaa on sovellettava kaikkiin tilanteisiin, joiden johdosta kannetaan polkumyyntitulleja. Esillä olevassa asiassa kyseisen säännöksen vastaista on Chemi-Conin mukaan se, että Japanista tulevien elektrolyyttikondensaattoreiden maahantuojien on maksettava saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdan perusteella polkumyyntitullia odottaessaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun tuloksia, vaikka samankaltaisten Yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevien tuotteiden tuonnin — joka on ollut samaan aikaan alkuperäisen tutkimuksen kohteena, jonka perusteella on tehty samat päätelmät kuin mainitun tarkastelun perusteella — johdosta ei ole kannettu lopullisesti mitään tämän tyyppistä tullia. Tästä syystä Chemi-Con arvioi, että riidanalaisen asetuksen taannehtiva vaikutus olisi pitänyt säätää alkavaksi 4.12.1997 lukien eli siitä ensimmäisestä päivästä lähtien, kun sen on ollut maksettava polkumyyntitullia mainitun 11 artiklan 2 kohdan perusteella. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 136 perustelukappaleessa mainittuun päivämäärään eli 3.12.1997 saakka tällaista tullia oli nimittäin maksettava asetuksen N:o 3482/92 perusteella.

37 Neuvosto ja komissio väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt mitään oikeudellista virhettä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan tulkinnassa, kun se totesi, että kyseinen säännös koskee ainoastaan polkumyyntitullien käyttöön ottamista. Kyseiset osapuolet korostavat, että toisin kuin vuoden 1994 polkumyyntisäännöstön 9 artiklan 9.2 kohta, johon Chemi-Con on vedonnut, mainitun 9 artiklan 5 kohdan sanamuoto viittaa nimenomaisesti polkumyyntitullin käyttöön ottamiseen, eikä sellaisen tullin kantamiseen.

38 Neuvoston mukaan sikäli kuin perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa kielletään syrjivä kohtelu polkumyyntitullien käyttöön ottamisessa, se sisältää sisällöltään tiukan säännöksen, joka menee pidemmälle kuin vuoden 1994 polkumyyntisäännöstön johdosta yhteisölle aiheutuvat velvollisuudet. Kyseisen säännöstön 9 artiklan 9.2 kohdassa vaaditaan ainoastaan, että kun polkumyyntitulleja on otettu käyttöön, niitä on kannettava ilman syrjintää. Tämän tulkinnan tueksi neuvosto vetoaa tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) puitteissa muodostetun paneelin 4.7.1997 laatimaan kertomukseen, jonka nimi on "EY:n polkumyyntitullien

käyttöönotto Brasiliasta tulevien puuvillalankojen maahantuonnissa" ja joka laadittiin GATT-sopimuksen VI artiklan soveltamista koskevan vuoden 1979 sopimuksen 8 artiklan 8.2 kohdan (GATT-sopimuksen polkumyyntisäännöstö, EYVL 1980, L 71, s. 90), joka vastaa vuoden 1994 polkumyyntisäännöstön 9 artiklan 9.2 kohtaa, johdosta. Neuvosto arvioi kuitenkin, että se, että mainitun 9 artiklan 5 kohta koskee ainoastaan polkumyyntitullien käyttöön ottamista, ei merkitse sitä, ettei syrjintäkieltoa sovellettaisi itse kyseisten tullien kantamiseen.

39 Vaikka Chemi-Con sekä neuvosto ja komissio ovat huomattavan suurelta osin kiinnittäneet perusteluissaan huomiota polkumyyntitullien käyttöön ottamisen ja niiden kantamisen väliseen eroon, on todettava, kuten julkisasiamies on aivan oikein todennut ratkaisuehdotuksensa 65 kohdassa, että osapuolten näkemysten väliset erot ovat näiltä osin enemmän näennäisiä kuin todellisia. Yksikään osapuolista ei nimittäin kiistä sitä seikkaa, että perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaa sovelletaan myös esillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaiseen tarkastelumenettelyyn, jossa polkumyyntitullin kantamista jatketaan tietyn tuonnin osalta lopullisten polkumyyntitullien, joista on määrätty alkuperäisessä käyttöön ottamista koskevassa päätöksessä, voimassaolon päättymispäivämäärän jälkeen.

40 Valituksenalaisesta tuomiosta, etenkin sen 50, 51 ja 57 kohdasta, ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki eri maista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattorien 4.12.1997–28.2.1999 välisenä aikana tapahtuneen tuonnin kohtelua perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistetun periaatteen kannalta. Mainitun tuomion 58 kohdan ja erityisesti kyseisen kohdan toisessa virkkeessä käytetyn adverbin "ainoastaan" perusteella ei näin ollen voida päätellä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi täten hyväksynyt sen, että polkumyyntitulleja saadaan kantaa syrjivästi, ja että se olisi katsonut, että kyseistä säännöstä ei voitu soveltaa tilanteeseen, josta oli kyse sen käsiteltävänä olleessa asiassa. Chemi-Conin esittämä väite on näin ollen perusteeton ja se on hylättävä.

Toisen valitusperusteen toinen osa

41 Chemi-Con väittää toisen valitusperusteen toisessa osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa myös, että neuvostolla on harkintavaltaa, jonka nojalla se voi olla soveltamatta perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaa menettelyihin, joista säädetään saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa.

42 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kuitenkaan suinkaan katsonut, että neuvosto voi harkinnanvaraisesti päättää olla soveltamatta perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaa tarkastelumenettelyihin, kun se totesi, että neuvostolla ei ole velvollisuutta olla soveltamatta saman asetuksen 11 artiklan 2 kohtaa ja että kyseinen säännös on erityissäännös mainittuun 9 artiklan 5 kohtaan nähden. Kuten neuvosto ja komissio ovat todenneet, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ole epäilyksiä mainitun 9 artiklan 5 kohdan sovellettavuudesta esillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaisiin tilanteisiin, ja Chemi-Conin esittämä väite on perusteeton ja se on hylättävä.

43 Siinä tapauksessa, että kyseisellä väitteellä on ymmärrettävä kritisoitavan sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan soveltaminen esillä olevassa asiassa ei ollut ristiriidassa saman asetuksen 9 artiklan 5 kohdan kanssa, on lisäksi todettava, että tällainen väite vastaa sisällöltään niitä perusteluja, jotka on esitetty kolmannessa valitusperusteessa, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemää oikeudellista virhettä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamisessa. Tässä tilanteessa yhteisöjen tuomioistuimen ei kuitenkaan ole tutkittava tarkemmin kyseistä väitettä sen valitusperusteen kannalta, joka koskee oikeudellista virhettä mainitun 9 artiklan 5 kohdan tulkinnassa.

44 Edellä esitetyn perusteella toinen valitusperuste, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemää oikeudellista virhettä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan tulkinnassa, on hylättävä.

Kolmas valitusperuste

45 Chemi-Con väittää kolmannen valitusperusteen ensimmäisessä osassa, että valituksenalaisen tuomion 57 kohdassa olevista perusteluista ei käy ilmi, millä perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että Japanista tulevan tuonnin ja Yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevan tuonnin erilaisella kohtelulla ei loukata yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Chemi-Conin mukaan mainitun tuomion perusteluista ei ilmene riittävän selvästi, arvioiko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, että tilanne Japanista tulevan tuonnin osalta ei ollut rinnastettavissa Yhdysvalloista tai Thaimaasta peräisin olevan tuonnin tilanteeseen, vai katsoiko se ennemminkin, että kyseiset tilanteet olivat toisiinsa rinnastettavissa mutta että eriarvoinen kohtelu oli perusteltua sellaisten "objektiivisten erojen vuoksi, jotka ovat merkitykseltään vähäistä suurempia". Chemi-Con muistuttaa, että valituksenalaisen tuomion 52 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä on omaksuttu tämä jälkimmäinen kriteeri.

46 Tältä osin riittää, kun todetaan, että kuten Chemi-Con itsekin valituskirjelmässään myöntää, valituksenalaisen tuomion 57 kohdasta ilmenee epäsuorasti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan edellä mainituista kolmesta valtiosta tulevassa tuonnissa on kyse toisiinsa rinnastettavista tilanteista, mutta niiden erilainen kohtelu on perusteltua. Nimittäin vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei nimenomaan maininnut, että kyse on toisiinsa rinnastettavista tilanteista, se luetteli useita seikkoja, jotka ovat yhteisiä kyseessä oleville tilanteille, kuten maahantuotujen tuotteiden samankaltaisuus ja se, että kyseessä oleviin tuonteihin kohdistui tutkimus samanaikaisesti ja saman tutkimusajanjakson osalta, sekä se seikka, että tutkimuksissa tehtiin polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun olemassaolon osalta samankaltaiset päätelmät. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ilmaisi perusteen, jonka nojalla kyseisiä tilanteita on voitu kohdella eri tavalla, vasta sen jälkeen, kun se oli todennut näiden yhdistävien seikkojen olemassaolon. Mainitussa 57 kohdassa olevat perustelut eivät näin ollen ole moniselitteisiä tai puutteellisia.

47 Chemi-Con väittää kolmannen valitusperusteen toisessa osassa, että se seikka, että Yhdysvalloista ja Thaimaasta tulevaa tuontia koskevasta alkuperäisestä tutkimuksesta säädettiin perusasetuksen eri säännöksessä kuin siinä, joka liittyy toimenpiteen voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun, ei yksinään ole sellainen "objektiivinen ero, joka on merkitykseltään vähäistä suurempi", eli seikka, jolla arvostelun kohteena oleva erilainen kohtelu voidaan perustella. Chemi-Con moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta erityisesti siitä, että se nojautui edellä mainitussa asiassa Sermes annettuun tuomioon, koska kyseisessä tuomiossa huomioon otettu ero lainsäädännöllisessä perustassa on oleellisesti merkittävämpi kuin ero kahden samassa neuvoston asetuksessa olevan säännöksen välillä. Chemi-Con muistuttaa tältä osin, että asiassa, josta mainitussa tuomiossa oli kyse, erilaisen kohtelun normatiivinen perusta oli yhteisön primaarioikeuden säännöksessä. Esillä olevassa asiassa erilaisen kohtelun normatiivinen perusta on ainoastaan perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa, jota ei voida pitää saman asetuksen 9 artiklan 5 kohtaa hierarkkisesti ylempänä oikeusnormina.

48 Aluksi on syytä todeta, että Chemi-Conin perustelut ovat seurausta valituksenalaisen tuomion liian pinnallisesta tarkastelusta. On totta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rajoittuu valituksenalaisen tuomion 57 ja 58 kohdassa toteamaan, että erilaisella kohtelulla Japanista tulevan tuonnin vahingoksi on normatiivinen perusta perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa, joka on erityissäännös polkumyyntitullien kantamisesta odotettaessa toimenpiteen voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun tuloksia. On kuitenkin huomioitava myös saman tuomion 54–56 kohta, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuvaa kahden polkumyynnin vastaisen menettelyn — joita koskee mainitun asetuksen eri säännökset — eli alkuperäisen tutkimuksen ja toimenpiteen voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun oleellisia ominaispiirteitä. Siten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei viitannut kyseisiä oleellisia ominaispiirteitä kuvatessaan ainoastaan siihen seikkaan, että näistä kahdesta menettelystä säädetään eri säännöksissä, vaan myös laajemmin perusteisiin, joiden nojalla yhteisön lainsäätäjä on päättänyt sisällyttää kyseiseen asetukseen kuhunkin menettelyyn sovellettavia erityissäännöksiä.

49 Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viittausta perusasetuksen 11 artiklan 2 kohtaan normatiivisena perustana tarkastelun kohteena olevan tuonnin ja tuonnin, jonka johdosta aloitetaan alkuperäinen tutkimus, erilaiselle kohtelulle ei ole ymmärrettävä siten, että se liittyy ainoastaan kyseisen erityissäännöksen olemassaoloa koskevaan puhtaasti muodolliseen näkökohtaan. Kyseisen viittauksen välttämättömänä tausta-ajatuksena on se, että sikäli kuin mainitussa asetuksessa säädetään nimenomaisesti, että polkumyynnin vastainen toimenpide on voimassa sen voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun — jos tällainen tarkastelu suoritetaan — tuloksia odotettaessa, tästä voidaan päätellä, että tarkastelumenettely on lähtökohtaisesti objektiivisesti erilainen verrattuna alkuperäiseen tutkimukseen, josta säädetään saman asetuksen toisissa säännöksissä.

50 Kyseisten kahden menettelyn objektiivinen ero on siinä, että tarkastelumenettelyssä olevan tuonnin osalta on jo otettu käyttöön lopullisia polkumyyntitoimenpiteitä, joiden osalta on lähtökohtaisesti esitetty riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon toistumisen tai jatkumisen todennäköisyydestä kyseessä olevien toimenpiteiden päättyessä. Sen sijaan kun tuontiin kohdistuu alkuperäinen tutkimus, kyseisen tutkimuksen tarkoitus on nimenomaan minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määritteleminen, joskin tällaisen tutkimuksen aloittaminen edellyttää, että on olemassa riittävästi todisteita, joilla tällaisen menettelyn aloittaminen voidaan perustella. Näin ollen on katsottava, että esillä olevassa asiassa todettu erilainen kohtelu oli perusteltua paitsi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 57 kohdassa mainitseman muodollisen näkökohdan nojalla, myös sisällön osalta, koska perusasetuksen asian kannalta merkityksellisten säännösten kannalta tuonti, jonka johdosta neuvosto oli päättänyt lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta, ei ollut tämän tuonnin alkuperän vuoksi samassa tilanteessa kuin muista lähteistä peräisin oleva samankaltainen tuonti, joka oli ainoastaan alkuperäisen tutkimuksen kohteena.

51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näin ollen perustellusti, että Japanista peräisin olevan tuonnin ja Yhdysvalloista sekä Thaimaasta tulevan tuonnin erilaisella kohtelulla ei ole loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

52 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa niin ikään perustellusti, että neuvostolla ei ole velvollisuutta olla soveltamatta perusasetuksen 11 artiklan 2 kohtaa saman asetuksen 9 artiklan 5 kohdan perusteella. Tässä jälkimmäisessä säännöksessä vahvistettu periaate ei nimittäin edellytä, että kun neuvosto päättää tarkastelumenettelyn päättämisestä sillä perusteella, että tuonnille, joka on tarkastelun kohteena olevan tuonnin kanssa vastaavassa tilanteessa, mutta joka on muista lähteistä peräisin ja joka on ollut alkuperäisen tutkimuksen kohteena, ei ole otettu käyttöön mitään lopullista polkumyyntitullia, se palauttaa yhdenvertaisen kohtelun absoluuttisesti kyseisissä eri tilanteissa olevista tuonneista kannettavan tullin osalta.

53 Neuvosto arvioi esillä olevassa asiassa, että Japanista peräisin olevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuontia koskevan tarkastelumenettelyn päättäneen päätöksen taannehtiva vaikutus oli säädettävä alkamaan 28.2.1999, josta alkaen oli selvää, että Yhdysvalloista ja Thaimaasta peräisin olevalle samankaltaiselle tuonnille ei otettaisi käyttöön lopullisia polkumyyntitoimenpiteitä. On näin ollen katsottava, että kun otetaan huomioon objektiiviset perusteet, jotka mahdollistavat tarkastelumenettelyssä olevan tuonnin erityiskohtelun, neuvosto ei ylittänyt harkintavaltaansa asiassa.

54 Tämän perusteella kolmas valitusperuste, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemää oikeudellista virhettä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamisessa, on hylättävä.

55 Koska yhtäkään Chemi-Conin esittämistä valitusperusteista ei ole hyväksytty, valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

56 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdassa, jota sovelletaan 118 artiklan nojalla muutoksenhakumenettelyyn, määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Chemi-Con on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan neuvostolle tässä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Mainitun artiklan 4 kohdan nojalla komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvostolle tässä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset